

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/206/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121217062
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Pančíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121217062.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5 85102 Bratislava, IČO: 35724803, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5 85102 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti povinnému: H. D., R.. XX.XX.XXXX, T. N. Q. XXX XXXXX Q., o vymoženie pohľadávka vo výške 3894,12 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Mária Hlaváčová, so sídlom exekútorského úradu Hlavné námestie 34 06001 Kežmarok, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXEX XX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13.01.2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 3894,12 EUR s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XUp/XXX/XXXX zo dňa 22.05.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.06.2020 (ďalej ako „Exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 26.01.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Mária Hlaváčová, so sídlom exekútorského úradu Hlavné námestie 34 06001 Kežmarok, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXEX XX/XX.
3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 05.02.2021. Dňa 14.07.2023 bol súdnemu exekútorovi doručený na exekútorský úrad návrh na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor podaný návrh na zastavenie exekúcie predložil súdu na rozhodnutie. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie a prílohami k predmetnému návrhu, doručil súdny exekútor vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd konštatuje, že podaný návrh na zastavenie exekúcie povinný podal po zákonnej lehote.
4. Povinný podal voči vydanému Upovedomeniu o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi na exekútorský úrad dňa 14.07.2023. Povinný podaný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil skutočnosťou, že sú tu iné skutočnosti ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“). Povinný ako konkrétny dôvod uviedol, že oprávnený nie je veriteľom z vymáhanej pohľadávky, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na oprávneného. Ďalej uvádzal, že oprávnený nebol oprávneným subjektom, ktorý mohol podať návrh na vykonanie exekúcie, a taktiež poukázal na to, že exekučný titul bol vydaný v prospech neoprávneného subjektu,

príčom táto vada postihuje celé exekučné konanie. Povinný ďalej poukázal, že z jeho pohľadu ide o podobnú situáciu, akou sa zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky v zjednocujúcom stanovisku PL.z. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.06.2022. Ďalej uvádzal, že exekučný súd musí preskúmať exekučný titul, z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok, ak je exekučným titulom platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, a to aj v prípade ak nebol voči platobnému rozkazu vydaný odpor. Povinný poukázal, že exekučný súd by mal skúmať domnelý exekučný titul z hľadiska, či je vôbec údajný oprávnený aktívne vecne legitimovaný. Teda ak vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o vydaní platobného rozkazu, na túto povinnosť rezignoval, tak je nutné, aby túto vadu napravil exekučný súd v rámci exekučného konania. Povinný skutočnosť, podľa ktorej oprávnený nie je oprávneným z pohľadávky odôvodnil tým, že pôvodným oprávneným zo Zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.01.2016 (ďalej len „Zmluva“) bola spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00151653, ktorá uzavrela s oprávneným Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy. Podľa povinného neboli splnené podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej ako „ZoB“). Aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky musí byť pohľadávka splatná, musí byť doručená dlžníkovi písomná výzva k úhrade, dlžník musí byť taktiež v omeškaní so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 dní, pričom toto splnenie podmienok musí byť pred postúpením pohľadávky, a ktoré musí veriteľ preukázať. Z tvrdenia povinného vyplýva, že v danom prípade nedošlo k ich splneniu, nakoľko sa v spise v konaní pod sp. zn. XUp/XXX/XXXX nachádza len doručka k listu zo dňa 06.03.2019, ktorým bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru ku dňu 04.03.2019. K iným dokumentom neexistujú doručky, ani iný doklad preukazujúci aspoň odoslanie výziev a ďalších dokumentov vzťahujúcich sa k pohľadávke zo Zmluvy. Nakoľko neexistujú žiadne dôkazy o splnení zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, a preto oprávnený nie je oprávnený vymáhať splnenie dlhu zo Zmluvy. Povinný poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v rozhodnutí sp. zn. 5CoCsp/9/2021 zo dňa 05.05.2021. Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie povinný navrhol, aby bola exekúcia v celom rozsahu zastavená.

5. Na základe výzvy súdneho exekútora podal oprávnený prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnený uvádzal, že exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému pohľadávku, pričom predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.06.2020. Nakoľko povinný neuhradil pohľadávku, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. K tvrdeniu povinného sa oprávnený vyjadril nasledovne. Vecnú legitimitáciu súd skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade, že ju žiadny z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimitácii nevyjadrí ešte neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. Ak by nebola súdu preukázaná aktívna vecná legitimitácia, súd by exekučný titul nevydal. Oprávnený ďalej poukazoval na účel exekučného konania, ktorým je nútený výkon práva, a zároveň poukazoval na to, že ak by exekučný súd, resp. súdny exekútor meritorne skúmal súlad plnenia, na ktoré zaväzuje exekučný titul, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by exekučný súd, resp. súdny exekútor ako konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom. Exekučný titul v danom prípade je právoplatný a vykonateľný rozhodnutie, voči ktorému mal povinný využiť prostriedky obrany (opravný prostriedok) v základnom konaní. V exekučnom konaní ich nemožno uplatniť, nakoľko ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného exekučného titulu, ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie. Oprávnený je toho názoru, že povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy spochybňujúce vymáhaný nárok. Predmetnom tvrdení povinného môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Oprávnený v závere uvádzal, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v § 61n a v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a nakoľko zo strany povinného nedošlo k úhrade dlžnej sumy v zmysle exekučného titulu, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie. Z dôvodu uvedených skutočností oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku: „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu,

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.“

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

10. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bola priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Exekučný titul tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce vynútiť splnenie povinnosti v ňom obsiahnutého prostriedkami štátnomocenského donútenia aj proti vôli povinného ak povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, dobrovoľne nesplnení. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako i zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti rozhodnutia spôsobuje, že exekúcia je neprípustná a je potrebné jej výkon zastaviť, v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

11. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

12. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúma exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať

dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol.

13. Na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom je stanovená zákonná 15-dňová lehota, ktorá začína plynúť od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty, daný návrh na zastavenie exekúcie odkladný účinok nemá. V danom prípade mal súd za preukázané, že povinný si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 05.02.2021, a s ohľadom na zákonnú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie bol posledným dňom lehoty 22.02.2021. Nakoľko povinný podal návrh na zastavenie exekúcie dňa 14.07.2023 došlo k uplynutiu zákonnej lehoty, a preto tento návrh nemá odkladný účinok, a súd sa ním zaoberal ako návrhom podaným v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, ako návrhom podaným neskôr. Vo vzťahu k obsahu podaného návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že nakoľko bol podaný po uplynutí zákonnej lehoty, povinný v ňom mohol namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonnej lehoty. Povinný mohol skutočnosti uvedené v podanom návrhu na zastavenie exekúcie uplatniť už skôr, a to v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v zákonnej lehote, resp. mohol využiť opravný prostriedok v základnom konaní.

14. V § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie tzn. procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote prenesené na uvedené ustanovenie. Povinný je pod ťarchou neprihľadnutia na jeho procesný úkon povinný uviesť všetky relevantné tvrdenia a zároveň k tomu prislúchajúce dôkazné návrhy v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich podá oneskorene (napr. dôkazný návrh) súd na ne neprihľadne. V zmysle koncentračnej zásady súd neprihliadol na dôvody, ktoré povinný uviedol vo svojom druhom návrhu na zastavenie, nakoľko nastali pred uplynutím 15 dňovej lehoty. Povinný neuviedol také skutočnosti, ktoré nemohol bez vlastnej viny skôr uplatniť. Povinnému nič objektívne nebránilo uplatniť svoje námietky v zákonnej lehote a preto súd jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietol ako oneskorene podaný. V tomto konkrétnom prípade má súd za to, že neskoro podaným návrhom na zastavenie exekúcie nastali skutočnosti podľa § 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku (oneskorené podanie, resp. nesprávne alebo žiadne podanie), čo je dôvod na zamietnutie podania bez ohľadu na právne dôvody uvedené v samotnom návrhu.

15. Súd nad rámec uvedeného uvádza, že povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie poukazoval na skutočnosť, že v rámci základného konania, v ktorom došlo k vydaniu platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom, má sa exekučný súd zaoberať skúmaním neprijateľných zmluvných podmienok, a ak by existencia neprijateľných zmluvných podmienok mala vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Avšak povinný v skutočnosti v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie nenamietal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, ale namietal aktívnu legitimáciu žalobcu (oprávneného). Súd uvádza, že postúpenie pohľadávok medzi pôvodným oprávneným a oprávneným v predmetnom konaní bola zohľadnená a vyriešená v rámci základného konania. A teda skutočnosť prechodu práv a povinností zo zmluvy z pôvodného oprávneného na oprávneného v predmetnom konaní musela byť predmetom skúmania zo strany súdu v základnom konaní. Exekučný súd v rámci vykonávacieho konania nie je oprávneným opätovne preskúmať platnosť postúpenia pohľadávky, ku ktorému došlo v priebehu základného konania. Exekučný súd preskúma postúpenie pohľadávky v prípade, že k postúpeniu došlo po vydaní exekučného titulu v dobe pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie alebo po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie.

16. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd, prípadne iný orgán v základnom konaní. V neposlednom rade súd konštatuje, že povinný mal možnosť podať proti Platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XUp/XXX/XXXX zo dňa 22.05.2020 odpor, a tam uviesť všetky skutočnosti, ktoré je možné namietať v základnom konaní. V takomto prípade by bol exekučný titul zrušený a vec by prejednal miestne príslušný súd. Tým, že povinný nevyužil svoje právo podať voči rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, zapríčinil, že rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata).

17. Súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu

a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

18. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádza z citovaného ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Podanie návrhu na zastavenie exekúcie je ovládané koncentračnou zásadou, čo znamená, že povinný musí uviesť všetky dôvody, pre ktoré je podľa neho exekúcia neprípustná. Exekučný poriadok taxatívne stanovuje dôvody zastavenia exekúcie a to, vznik skutočností ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku; zrušenie exekučného titulu; dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Nakoľko podľa názoru súdu, povinný nepreukázal, že by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, povinný nepreukázal iné dôvody, ktoré by robili exekúciu neprípustnou, ako aj z dôvodu, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po 15-dňovej lehote od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, v ktorom môže povinný namietat len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní, a súd ani z úradnej povinnosti nevzhladol dôvod na zastavenie exekúcie, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

19. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku: „Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.“

20. Z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, možno prisúdiť oprávnenému plný úspech vo veci. Oprávnený si však náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, aby súd rozhodoval v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.